

178/1924 Sb. z. a n. Taktiež správne usudzoval odvolací súd, pokiaľ uznal, že obžalovaný advokát bol si vedomý toho, že vec nie je ešte natoľko objasnená, aby koncipista M. učinil v tej dobe návrh na priaznivé vybavenie rekurzu. Ďalej správne uznal odvolací súd, že išlo tu o sľub prospechu pre verejného činiteľa. Treba tiež súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že v tomto prípade, keď sľub bol celkom neurčitý, niet základu pre záver, že by išlo o sľub prevyšujúci nepatrný prospech, jaký má na mysli ustanovenie § 2, odst. II. zák. čís. 178/1924 Sb. z. a n. Pokiaľ zmätočná sťažnosť zastáva opačný názor, neľze jej prisvedčiť, a to tým menej, keďže ani tam nebolo poukázané na voľajakú sumu, ktorá by mohla byť merítkom pre riešenie tejto otázky. Preto nemôže byť čin obžalovaného podriadený pod ustanovenie § 2, odst. 1 cit. zák. Odvolací súd sa však mýlil, pokiaľ vyriekol, že niet ani skutkovej povahy prestupku podľa § 2, odst. 2 cit. zák., lebo žiadosťou obžalovaného, ktorý bol o jej oprávnenosti presvedčený, nebol vraj dotknutý dôležitý verejný záujem.

Podľa smyslu ustanovenia § 2, odst. 2 cit. zák. nejde o to, aký názor má sľubujúci na oprávnenosť svojej žiadosti o priaznivé vybavenie veci, ale má byť objektívne posúdené, či žiadaným činom lebo opomenutím verejného činiteľa bol by dotknutý dôležitý záujem verejný. Pokiaľ by išlo len o urychlené vybavenie rekurzu, splnením žiadostí obžalovaného v tomto smere naozaj nebol by dotknutý dôležitý záujem verejný, lebo urychlené vybavenie takejto veci je aj v záujme finančnej správy. Inak je však, pokiaľ išlo o priaznivé vybavenie veci. Referent finančného riaditeľstva má uloženú povinnosť vybavovať úradné veci podľa skutkového stavu a podľa zákona. Pokiaľ by ich však mal vybavovať pod vlivom poskytnutého alebo sľúbeného daru od strany, nemohla by finančná správa bez všetkého sa spoľahnúť, či vybavenie stalo sa podľa hore naznačených smerníc. A práve preto vecné vybavenie rekurzu v danej veci dotýka sa dôležitého záujmu verejného. Z toho, čo bolo hore uvedené, plynie, že nie sú v tomto prípade síce dané všetky náležitosti prečinu podľa § 2, odst. 1 zák. čís. 178/1924 Sb. z. a n., ale že je tu naplnená skutková povaha prestupku podľa § 2, odst. 2 cit. zákona. Preto bolo treba v tomto smere vyhovieť zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, z dôvodu zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. na základe 1. odst. § 33 por. nov. zrušiť napadnuté rozsudky nižších súdov a vyniesť odsudzujúci rozsudok.

Čís. 5287.

Predpokladom skutkovej podstaty prečinu podľa § 368 tr. zák. je nielen nadobudnutie užívacieho alebo retenčného práva na odňatú movitú vec, ale vyžaduje sa, aby ona vec bola i v držbe toho, komu prislúcha nad ňou užívacie alebo retenčné právo, a aby táto držba bola bezprávnym zásahom vinníkovým porušená.

Obžaloba kládla obžalovanému D. K. za vinu zločin sprenevery podľa §§ 359, 355, 356 tr. zák., ktorý vraj spáchal tým, že odstránil 500 lahví koňaku v cene 15.000 Kč a jednu reg. pokladňu v cene 5.000 Kč, ktoré predmety boli u neho pre daňové nedoplatky zabavené a neskoršie pri exekučnej dražbe neboli už u neho najdené. Obžalovaný sa hájil, že ony veci neboli jeho a že ich preto vrátil príslušným vlastníkom. Sú d p r v e j s t o l i c e sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 2 tr. p. obžaloby, pretože nebolo dokázané, že zabavené veci boli skutočne vlastníctvom obžalovaného. O d v o l a c í sú d však uznal obžalovaného vinným prečinom odňatia držby podľa § 368 tr. zák.

N a j v y š š í sú d vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, uplatňovanej na základe § 385, čís. 1 a) tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok vrchného súdu v celom rozsahu a sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 1 tr. p. od obžaloby naňho podanej.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný zvoleným obhájcom zmätočnú sťažnosť na základe § 384, čís. 11 a § 385, čís. 1 a) tr. p. Zmätočná sťažnosť uplatňovaná z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., je základná.

Obžalovaný bol uznaný vinným prečinom bezprávneho privlastnenia podľa § 368 tr. z. (furtum possessionis). Tento čin po stránke zovňajšej (spôsob) srovnáva sa s krádežou, nesmeruje však proti vlastníctvu, ale proti užívaciemu alebo retenčnému právu na odňatý predmet. Z ustanovení zákona však plynie, že predpokladom skutkovej podstaty tohoto prečinu nie je len nadobudnutie uvedených práv, ale sa vyžaduje, aby dotýčny predmet bol aj v držbe toho, ktorému prislúcha nad ním užívacie alebo retenčné právo, a aby bezprávnym zásahom vinníka bola táto držba porušená. Preto náležitosti prečinu podľa § 368 tr. z. sú splnené v tom prípade, keď vinník bezprávne odníme z držby uvedených osôb buď svoju vlastnú alebo so svolením vlastníka prípadne preňho movitú vec iného. (Vid' rozhodnutie Zm IV 415/29, Právny Obzor, ročník XIII, str. 345.) Predmety, o ktoré tu ide, a ktoré neboli vlastníctvom obžalovaného, boli však pri exekúcii ponechané u obžalovaného a nedostali sa do držby exekventa (berného úradu). Nie je tu preto daná ani objektívna skutková podstata prečinu podľa § 368 tr. z. Mýlil sa tedy vrchný súd a dopustil sa zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., keď uznal obžalovaného vinným. Preto najvyšší súd postupoval podľa § 33-I. por. nov. a na základe § 326, čís. 1 tr. p. oslobodil obžalovaného od obžaloby naňho podanej.

Čís. 5288.

Po zákonitom vyhlásení rozsudku nemôže byť lehota k prevedeniu zmätočnej sťažnosti predĺžená ani vtedy, keď strana z akéhokoľvek dôvodu neodôvodnila ohlásenú zmätočnú sťažnosť. Názor, že sťažovateľ musí zmätočnú sťažnosť odôvodniť, nemá opory v zákone.

(Rozh. zo dňa 7. mája 1935, Zm III 538/34.)